

Milanas, 2006 m. vasario 1 d.

Brangūs draugai,

po kelių dienų minėsime kun. Giussani mirties metines. Neįmanoma, kad šios datos akivaizdoje mūsų neužplūstų dėkingumo ir susijaudinimo banga jo asmens ir jo veiklos atžvilgiu. Nors mums jo ir trūksta, mes nepasijautėme našlaičiais. Priešingai, visi patyrėme, kad jis buvo tėvas labiau nei kada nors. Per jį Kristus ir toliau veikia tarp mūsų, kaip matėme šiais metais per gausybę ženklų.

Jo mirties metinės mus visus pastato priešais jo palikimą, kuris nėra tik kažkas iš praeities, bet yra dabarties įvykis, toliau metantis iššūkį mūsų protui ir mūsų laisvei.

Charizma vis labiau mus žavės tik tada, jeigu taps mūsų kasdienio gyvenimo patirtimi. Tai apima vertinimą viso to, kas vyksta, pasitelkus kriterijų, kurį Kitas įdėjo į mūsų vidų: širdį. Sekti širdies vertinimu reiškia sekti Dievu, kuris mus sukūrė su tuo poreikiu ir akivaizdybių rinkiniu, sudarančiu mūsų vidinį pasaulį: tiesos, grožio, teisingumo ir t.t. troškulių... Reikia didelio lojalumo ir paprastumo savo paties atžvilgiu, kad į tai, kas atsitinka, nuolatos žvelgtum aiškiai ir vertintum pagal širdį. Tai toli gražu ne subjektyvizmas!

Būtent šis paprastumas mums leido atpažinti unikalų Kristaus išskirtinumą ir atpažinti jį nuolatos gyvenimo įvykiuose. Sekti širdimi reiškia sekti neįmanomu atitikimu, kurį atpažinome susitikime su Kristumi, paklusti tai įstabiai pilnatvei, kuri mus aplankė.

Taip vis daugiau tapsime vaikais kunigo Giussani, kuris, kaip mums sakė tuometinis kardinolas Racingeris per pamokslą jo laidotuvėse, “norėjo gyvenimą pasilaikyti ne sau, bet atidavė gyvenimą ir būtent taip atrado gyvenimą ne tik sau, bet ir daugeliui kitų... Atiduodant gyvenimą, šis jo gyvenimas davė gausių vaisių – kaip matome šią akimirką – jis tapo iš tikrųjų tėvu daugeliui ir, kadangi vedė žmones ne prie savęs, o prie Kristaus, tiesiog užvaldė širdis, padėjo pasaulį padaryti geresnį, atverti pasaulio duris dangui”.

Taip vis labiau akivaizdesnis mums patiems taps tikėjimo racionalumas, tai yra, kodėl verta būti krikščionimis. “Tavoji malonė vertesnė už gyvenimą”.

Taip gyventi yra mūsų pagalba šią dramatišką akimirką Bažnyčiai, kurios įsčiose mes nuolat esame kuriami, ir kitiems žmonėms, mūsų broliams.

Jūsų brolis ir draugas
Kun. Julián Carrón